

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

פב.

עין משפט גזר מצוה

סג א מיי פ"ח מהל' אסורי זבאה הל"ז סמג לאוין קרי טוש"ע אה"ע סימן ט"ז סעיף 3:
סד ג ב מיי שם טור שרי"ע שם:
סה ד מיי שם הלכה ג סמג שם טור שרי"ע שם סעיף א:
סו ה ו מיי שם הלכה ה סמג שם טור שרי"ע מ"ח סימן תכ"ז סעיף 7 בהגה:
סז ז מיי פ"ה מהלכות ת"מ הלכה ג סמג שרי"ע סימן י"ד סימן רמב"ם סעיף י"א:

תורה אור השלם

1. בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל וברישלם כי חלל יהודה קדש אשר אהב וקבל עת אל נכון.
2. אכן בגדה אשה מרצה בן בגדהים בן בית ישראל יבאם יי.
3. ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ויקרא י"ח כב.
4. לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: דברים כ"ה י.
5. וברת יי לאיש אשר יעשה ער ונעה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליי מלאכי ב' יב דברים כ"ה יב.
6. קבורת חמור קבר סחוב והשלך מהלאה לישערי ירושלים: ירמיהו כ"ב ט.
7. ויאמר משה אל שפטי ישראל והרגו איש אגשיו והצדקים לבעל פגור: במדבר כ"ה ה.
8. והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אהיו את המדנית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והקמה בכים פתח אהל מועד: במדבר כ"ה ו.
9. וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הבדון וימך מתוך העדה וימך רחם במדבר כ"ה ז.
10. אין תקמה ואין תבונה ואין עצה לנגד משלי כא ל יי.

נשג"ז. וזנה אס הוא כהן: **ואידך** נשייהו לא מפקרי ולא מחייבי משום זונה הקשה ה"ר משה מפונטוט"א מהא דאמר פרק הבא על יבמתו (ביבמות סא. וסב) אין זונה אלף גירות ומשומרת וכו' (כותיתם וי"ל דכין קדמית זונה לא יקח לא מחייב משום זונה אלף אס כן יש זה ליקומין אלף כגון גירת דמפסי קידושי אלף כותית לא ועוד משמע קדוש דלאירי זהאי דשריא לישראל ואסירה לכהן לאפוקי כותית דאסורה לתרווייהו ומיהו קשה דצפרק כל האסורין (תמורה ט: ושם) קאמר רבא צכין הבא על כותית לוקה עליה משום זונה מדאורייתא ודמק הוא לוקא קדמי שמעמא דהכא כחזי ועוד קשה דרבי עשרה יומין (קדושין דף ע"ח. פליגי רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן ופ"י לרבי שמעון לא שרי אלף צמתגרייה פתוחה צמת שלש שומרו בתוליה בישראל אלף כותית לא וגריאה לפרש דך שמעמא צמתגרייה נצעלה ואפילו אינה משומרת לא לקי מדאורייתא מספיקא אלף דלא צעולה לוקה מדאורייתא כרצא צמתגרייה והיא דקדושין אע"ג דמדאורייתא אסורה לאו משום זונה מיתסרה אלף גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי פרק צמרה דקדושין דא"ר יעקב צר אידי צס רבי יהושע צן לוי מעשה צמתגרייה צדוס שהיו קורין עליה ערעור ושלח רבי את ר' רומנוס לצדקה ומלא צמתגרייה וקמתה פתוחה צמת ג' שנים ויום אחד והכשירה רבי לכהונה רב השועיא אמר כרבי שמעון הכשירה א"ר זעירא דרבי הכל הוא דא"ר זעירא צס רב אלא צר אחוה ר' יודן מנוו זה צס רב ר' אבהו צס ר' יוחנן ואל צגרת כשר שהיא צלל מעשה וזה צמת ג' עשה והוא אשה צמתגרייה יקח ולא צוגרת כל לא מעשה הצא מכח עשה עשה הוא דכותיה כי אס צמולה מעמיו ולא גזירת כל לא מעשה הצא מכלל עשה עשה משמע מהתם צדיא לדיכא מלקות והוצרכו חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות ומיהו סוגיא דין שמעמא דעודאל דירושל' משום זונה דמיימי לה צפ' הצא על יבמתו (ועיני למפשט מיינה דהלכה כר"ש ודסי שאני התם הואיל ואינסב אינסב דהא רב ורבי יוחנן דאמרי צוגרת ומוכות ען לא ישא ואס נשא נשוי ומסיק צשלמא התם סופה להיות צעולה תחמיו הכא סופה להיות זונה תחמיו וי"ל זונה לאו דוקא:

לא פגעו צו קנאין מהו. מה עונש צדצר: **אנשייה רב לגמריה**. שכן מה שגמר מרבו צדצר זה ולא ידע להשיבו: וכן הוא צומר ואס וכו' וגו'. סופיה דקרא תועבה היא: זונה. מופקרת ופ"י ישראלית: קדש. מפקיר קדושתו והולך לרדוף וזנות. קדשה ממללת קדושתה וכן קדש ממלל קדושתו: **כחוד על גלגלתו של יהויקים**. משום ר' חייה צר אצויה נקט לה: **זאס ועוד אחרת**. נקמה נעשית זה צר ועוד אחרת מעשה זה: **וקינו דר' פרידה**. הוא ר' חייה צר אצויה והכי אמרי' צחלקי: **כבוג**. צלצלה ויאלה מקצורתה: **קצורת חמור**. מושלך צרחוצות: **צמיפטא**. ארגו: **לשיצתה**. לשכנותיה: **דלא קא מנשי לה**. אינה נשכמת מנצו: **שגרסה לטורה**. הסיקה את התגור: **חייב עליה**. כלומר נענש זה משום כל אלו: **נדא**. אע"פ שדס כותית כדס צהמה מכל מקום מייאוס ומחילול לקדושת השס הוא: **שפתה**. שהיא כשפתה אללו צנתס ששרא צצירה נקראת: **עודס כוכבים**. לא תמתחן צס כי יסיר וגו' (ס. כל המסירות את הלצ צמשמע"ט. ומייו לאו דלא תמתחן לייכא דאורייתא דרך חמנות משמע וצית דינו של חשמונאי גזרו דלפרוש מיינה משום כל הני: א"א. ולאו ממש דקדושין לית להו ומייהו לא"א דמייא ומייב לפרוש הימנה שלא יהא רגיל צצסת איש: **אלף אישוס אין להס(ש)**. סקתס כותית מופקרת ואינה מיישתת לצעלה ולא דמייא לא"א: **אמר רב חסדא**. קנאי הצא לימלך צצית דין צשעת מעשה אס יפגע צו אין מוריס לו שלא נאמרה אלף למקנא מעמנו ואינו נמלך: **ולא עוד אלא שאס פירש זמרי**. מן האסא והרגו פנחס אחר כן נרגר עליו שלא נאמרה הלכה לה אלף גנעשט מעשה: זמרי הוא שלומיאל: **נשיא צצט**. שמעון כדלקמן: שמעון שני לצטן לוי שלישי לצטן: **צס יטרו מי הסייה לך**. משה קודס מתן תורה נשא ושכמתה מורה כולן צני נח היו ונכנסו כללל מצות והיא עמחה וגריס רביס של ערצ רב: **ונעלמה ממו רביס**. שנאמר לו כמיני העובל כותית וכו': **אחי אבי אצא**. היינו משה שהיה אחי אבי אצוי אהרן: **פרוונקא**. שליש: **שמואל אמר מאי וירא ראה שאין חממה**. כלומר נזכר פסוק אין חממה ואין תבונה נגד ה' שכל מקוס שיש חילול השס אין חולקין כבוד לרב לפיכך הורה פנחס הלכה צמני רבו ולא המתין ליעול רשות מנשה שלא יראו הרואים וילמדו להמיר את כותית: **ויקס ויקט**. מכלל דעד השתא לאו צידו הוה: **העדס**. סנהדרין שהיו יוצצים ודיין כדמיי קח את כל ראשי ואמרי' צפר' ד' (לעיל לה) חלק להס צתי דיין לדונס דיני נפשות על עון פעור: **שלף שנטס**. שלף צברול צצראש הען של רומת: **אונקלי**. מלצוס:

(א) י"ל תיה קדשה צנתס שיראל וירא צשלמאית, (ב) יכ"א: הגויה(ג) י"ל משה(ד) שנתס ע"ג, (ה) לקמן קד. ע"ש(ו) ע"ז לו: (ז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (ח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (ט) פסחים סו. א) (י) לעיל פ"ז: (יא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (טו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (טז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (יט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כ) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כה) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (כט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (ל) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לה) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (לט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מ) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מה) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (מט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נ) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נה) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (נט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (ס) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סא) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סב) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סג) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סד) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סה) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סו) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סט) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סע) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סז) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סח) ע"ז חופ' ע"ז לו: (סט) ע"ז חופ' ע"ז לו:

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה אלף אישוס. י"ב ע"י טול פפרק ד' מיימות סוף דף ק"ב צממסת:

מוסף רש"י

ער בהכמים. מריף לבצין ולהרות צין החכמים. כדאמרין צערוצין (ע"ג). אהרנות ערנית (שבת נו"ג). חיוב משרוס משום א"א. גזרו עליהן משום צה צמית דרנען, וצע"ג דעצית סוככים לין דמה צמתמא מן התורה, שחי היא ככהמה, צמנים גזרו עליה, ומשוס שפתה, ומשוס עובדת כוכבים חאלו מתמתחן זה דרך אישוס, ומשוס שסת איש, וצעולת בעל שס לכן לצני טה, דמייב והיא צעולת בעל, ושיראל הרגיל צכך והואל וצא עליה צנתמא אחי למנעל מיי מנה ישראלית ואחי למייצב שפתה ועצר משוס לא יהיה קשע אחי ומכסה לעצית סוככים ועצר אלף תמתחן ואחי למייצב שסת איש ישראל' (ע"ז לו). החי חיוב לאו דוקא אלף אסורי, דלא מדאורייתא אלף מדריגן (שבת פ"א). משוס צע"ג. מנה שפתה עובדת סוככים וצוה, שאס כהן הוא יש כהן משוס לאו דווטה, ולא לאו ממש אלף גזירה משוס וצוה ישראלית שנצעלה לטור לה (ס"ח). קריינא דאיתגרתא. משל הוא (ב"ח פ"ג). שאין חכמה וגו' נגד ה'. אין חכמה תשובה נגד ה' (מבירות י"ט). שבושות (ל) אין מורה חממה וכבוד ומנחה ויען תמדת כנגד חילול השס (שירובין ס"ז).

פנחס נהרג עליו נהפך זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא ויאמר משה אל שופטי ישראל וגו' הלך שבטון של שמעון אצל זמרי בן סלוא אמרו לו הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק מה עשה עמד וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כובי אמר לה השמיעי לי אמרה לו בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמיעי אלא לגדול שבהם אמר לה אף הוא נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי לבטן תפשה בכלוריתה והביאה אצל משה אמר לו בן עמרם זו אסורה או מותרת ואם תאמר אסורה בת יתרו מי היתרה לך נתעלמה ממנו הלכה געו כולם בבכיה והיינו דכתיב (והמה בוכים פתח אהל מועד וכתבי' וירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב ראה מעשה וזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתי ברדתך מהר סיני ה' הבעול את כותית קנאין פוגעין בו אמר לו קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה (שאיין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה' (ס"ב) כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר' יצחק אמר ר"א ראה שבא מלאך והשחית בעם ויקס מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש שלף שנגה והניחה באונקלו והיה נשען